

1915

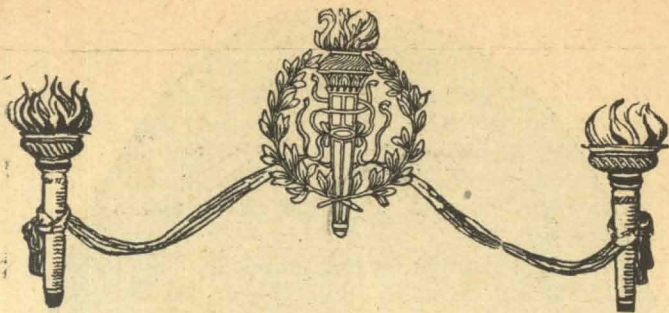
Clara Wieth i Hovedrollen.

Den dræbende Gift.

**Dr. Carstones
forunderlige Død.**

Dansk Drama i 3 Akter.

Eneret for Danmark: A/s Kinografen. København.
Eneret for Norge: Kinografens Bureau, Bergen.

Den dræbende Gift.

Dr. Carstones forunderlige Død.

Dansk Drama i 3 Akter.

Optaget af A/s Kinografen, København.

HOVEDPERSONERNE:

Howard, Professor i Anatomi Viggo Wiehe.
 Fru Howard Clara Wieth.
 Ralph Carstone, Nervalæge Anton de Verdier.

Morfinen! Giften, der dræber! Ikke pludseligt og under Smerter, men langsomt sivende ind i alle Lemmer, svækkende og lammende, for tilsidst ligesom Slangen, der længe har leget med sit Offer, at slaa den uheldige til Jorden.

Morfinen, denne mærkelige Gift — den lidendes Haab, den raskes Forbandelse, en sælsom Drik, halvt skabt af Himlen og halvt af onde Magter . . .

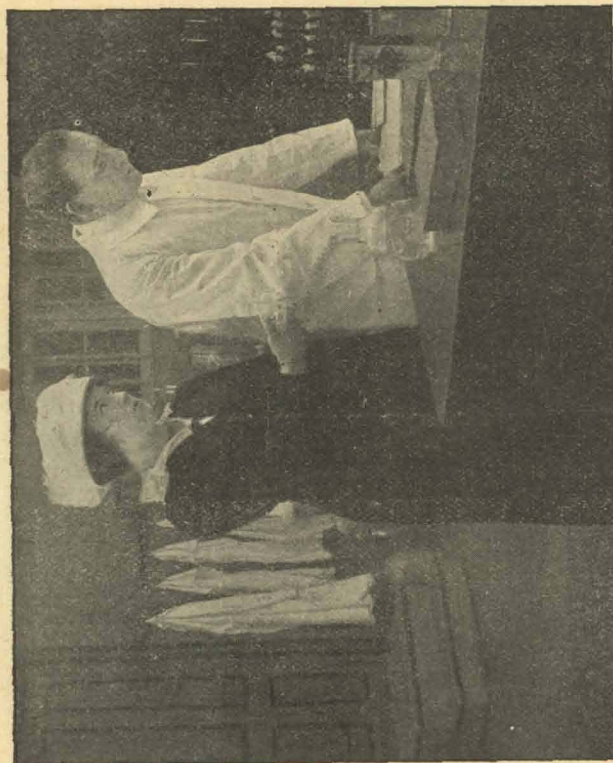
Professor Howard er et af Morfinens ulykkelige Ofre.

Lyst og lykkeligt laa hans Liv. I sin Videnskab havde han naaet en højtanset Professorpost, Pengesorger trykkede ham ikke, og hans unge Kone var ham inderlig hengiven og stod i sin Skønheds fulde Blomst.

Men Morfinen, den farlige Gift, der lokker og drager den nervøse Tænkter, har han ikke Kraft til at modstaa, og den lægger hans Liv øde.

Da beslutter han en Dag at gøre et kraftigt Forsøg paa at løsrive sig. Han skriver til den berømte Nervalæge Ralph Carstone, der nu lever yderst tilbagetrukket fra Verden, og beder ham tage sig af hans Sag, og skønt Carstone ellers ikke praktiserer, beslutter han sig alligevel til at besøge Howard, og staar kort efter i hans Laboratorium.

Howard sætter Lægen ind i sit Tilfælde, og under denne Samtale bliver begge slaadet af den forbavsende Lighed, der er imellem dem, ikke

„Alt er den skrækkelige Gift.“

alene i Udseendet, men ogsaa i Tale og Bevægelser. Ligheden er saa stor, at sikkert ingen vilde være i Stand til at kende Forskel, hvis Carstone gav sig ud for Howard eller omvendt.

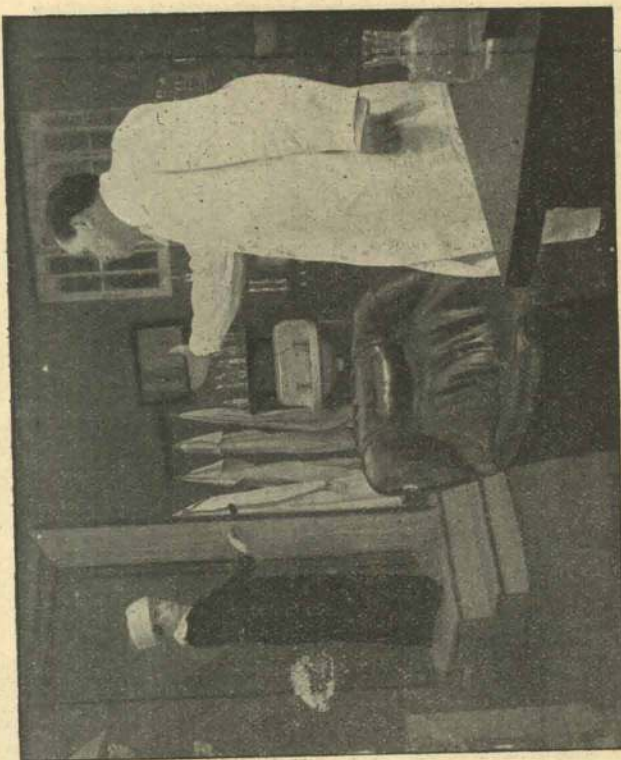
Howard er den Dag meget medtaget, og hans Morfinhunger særlig stærk.

Hans Hustru, der har nogle Fremmede hos sig, ringer gentagne Gange fra Dagligstuen ned til Laboratoriet i Kælderen for at bede sin Mand komme op, men Howard er for medtaget til at være sammen med Fremmede.

Da faar den Syge en forrykt Idé. Denne

slaaende Lighed maa kunne benyttes til at fri ham for de Lidelser, der venter ham ovenpaa, og han foreslaar Lægen at gaa i sit Sted.

Carstone vil imidlertid ikke gaa ind paa Planen og vil gaa, men paa Trappen møder han Fru Howard, der antager ham for sin Mand, og Carstone maa da nødtvungen spille Rollen. Helt uden Medvirken er det heller ikke, at Fru Howards Skønhed straks har betaget ham, og han begiver sig op i Lejligheden, hvor alle tager ham for Professoren.

"Jeg skal søge at blive et bedre Menneske" J 211

Lidt efter trækker han sig atter tilbage og iler ned i Laboratoriet, hvor Howard tager det højtidelige Løfte af ham, at ingen maa faa noget at vide om deres Hemmelighed.

Næste Dag modtager Carstone et fortvivlet Brev fra Howard, der netop for Tiden har en af sine værste Perioder.

Carstone opfordres atter til at spille den Rolle, han saa udmærket har udført den foregaaende Dag, og fristet af Udsigten til igen at være sammen med Fru Howard gaar han ind paa Planen.

Den unge Frue er lykkelig over den heldige

Forandring, der er foregaaet med hendes Mand, der nu synes ganske normal, og hun beder en stille Bøn om, at han maa vedblive at være som han nu er, medens Carstone paa sin Side føler sig tilstrækkelig belønnet for al sin Møje, blot ved Bevidstheden om at gøre hende glad.

Mad maa Fangen i Kælderen jo imidlertid have, og Carstone, der selv indtager Howards Plads ved Froskostbordet, ser sit Snit til at smugle det fornødne ned i Laboratoriet uden at nogen ser det, og vender selv straks tilbage.

"Aa! Bliv nu hos mig, kære Mand!"

Fru Howard, der er glad over at have sin gode Mand igen, beder ham nu om Lov til at afholde det Bal, de saa længe har talt om, og Carstone giver hende naturligvis den ønskede Tilladelse.

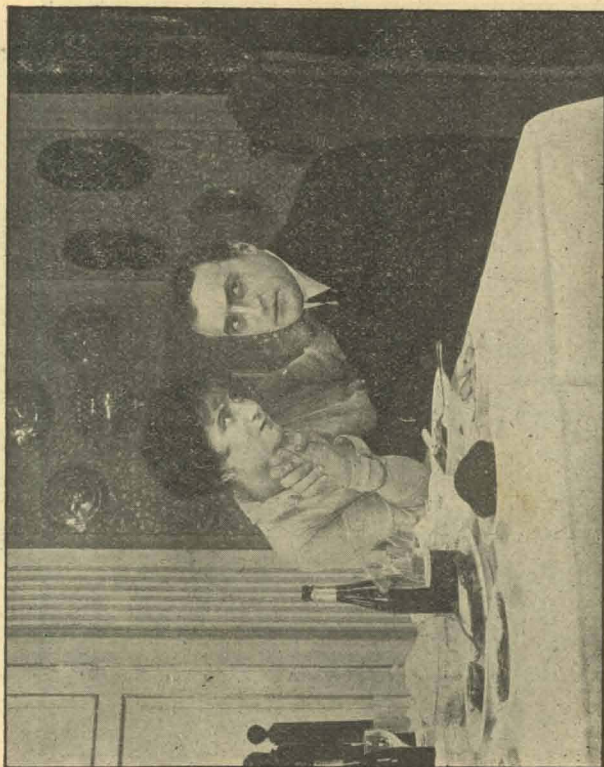
At sidde kold ved Siden af saa megen Ungdom og Glæde er næsten for meget, og Carstone undslaa sig da heller ikke for at tage imod den lille Frues kærlige Taksigelser.

Imidlertid er Howard vaagnet af sin Døs. Han gaar ovenpaa, og han ser nu sin Kone siddende paa Carstones Knæ. I samme Øjeblik kal-

des Fruen ud og rasende iler Howard ind i Stuen, bebrejder Carstone hans Opførsel og viser ham Døren.

Da Fruen et Øjeblik efter vender tilbage og finder Manden i vild Ophidselse, tror hun, at han atter har faaet et af sine Anfald. Ak, skulde Glæden kun vare saa kort!

Det lykkes dog Carstone lidt efter lidt at faa Howard saa nogenlunde beroliget, og Hemmeligheden blev ikke røbet, men da Carstone forlod Huset, var det med den faste Beslutning ikke oftere at spille med i denne Tragedie.

„Gud give, denne Forar-drang med Dig maa vedvare.“

Dog, Tilfældet og hans vaagnende Kærlighed til Fru Howard vil det anderledes.

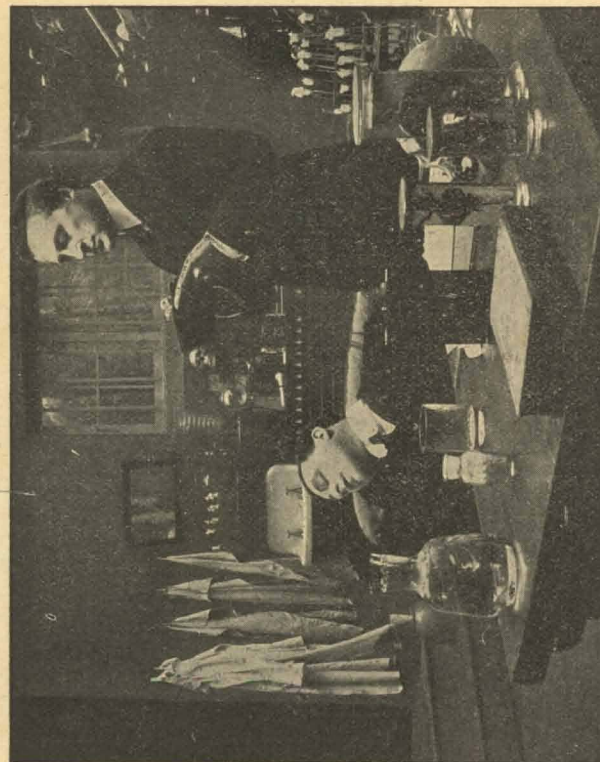
Paa en Spadseretur møder de to hinanden, og han følger med hende hjem, hvor han finder Manden i Laboratoriet i en fortsat Morfinrus.

Det er den Dag, Ballet skal være, og da Fru Howard noget senere telefonerer ned, at Manden maa komme op og tage imod Gæsterne, gaar han atter ind i Rollen.

Og Ballet gaar sin muntre Gang, medens Husets egentlige Herre kæmper med Giften nede i Kælderen.

Carstones Kærlighed til Howards henrivende Hustru vokser bestandig. De gaar en Tur sammen i Haven, men ved et Kældervindue møder der Carstone et grufuldt Syn.

Han ser Howard i Færd med at tømme hele Morfinflasken og er straks klar over, at dette vil blive hans Død. Hastig forlader han Fru Howard og iler ned i Laboratoriet, men da er Ulykken allerede sket, og Giften har været naadig og endt Ofrets Lidelser.

Morfinen har virket for sidste Gang.

Da Carstone staar ved Howards Lig, fatter han sit Livs store Beslutning.

Kærligheden til den Dødes Hustru har nu vokset sig stærkere end alt andet, og han beslutter at slette sig selv ud og helt at tage den Dødes Plads.

Han lægger derfor sin egen Tegnebog i den Dødes Lomme og lader Liget forsvinde i den Kanal, der løber under Laboratoriet og munder ud i Floden, og Doktor Carstone er nu fast besluttet paa at leve det Liv videre, som nylig udsluktes.

Og da han udenfor Laboratoriets Dør møder den, han elsker, tager han hende paa sine Arme og bærer hende med sig som sin lovlige Hustru.

Nogle Dage efter fandt man et Lig i Floden. Visitkortet viste, at det var Nervalægen Ralph Carstone, men denne Begivenhed kom jo ikke Familien Howard det mindste ved, og gjorde da heller ikke noget Skaar i dens Lykke.

